

Studijski program koji je predmetno ograničen nije u funkciji postizanja visoke razine profesionalne kompetencije odgajatelja

Metodički kolegiji

kao pretpostavke osposobljavanja studenata za planiranje i razvoj istraživačko-spoznajnih aktivnosti u vrtiću

Dr. sc. Jasna Krstović problematizira integrativnost različitih metodičkih kolegija u okviru novog profesionalnog osposobljavanja odgajatelja. Kolika je integracija doista između različitih metodika postignuta i kako ona utječe na provedbu integrativnog, holističkog pristupa u praksi odgoja i obrazovanja, pročitajte u ovom članku.

**dr. sc. Jasna Krstović, red. prof. Sveučilište u Rijeci
Učiteljski fakultet u Rijeci/
Filozofski fakultet u Rijeci**

▶ nastavak članka iz prošlog broja

Pomaci prema integraciji metodika

Pomaci prema integriranoj metodici kao odgovoru na otvorene predškolske programe/kurikulume primjerene potrebama djeteta u konkretnim situacijskim kontekstima, uvode se, dakle, presporo i parcijalno. Orijentacija na 'predmetne' metodike u kojima je težište na razvoju specifičnih kompetencija, nerijetko izoliranih vještina potrebnih za uspješno obavljanje samo i jedino tog aspekta odgajateljske profesije i dalje je prisutna, a posebno je vidljiva u 'odgojnim metodikama'. U više od 35 godina trajanja visokoškolskog obrazovanja odgajatelja, odgojne metodike gotovo nisu doživjele kvalitativne izmjene te i danas u studijskim programima funkcioniraju kao zatvoreni, zasebni kolegiji. Poseban je problem navedenih promjena terminološko-semantičke prirode i može se najlakše problematizirati sljedećim pitanjem: Koji je kriterij imenovanja novih metodika? Je li to razvojna dob djece uključene u predškolsku odgojno obrazovnu praksu pa je to onda Metodika predškolskog odgoja, ili institucionalni kontekst u kojem se odgoj-

no-obrazovna praksa odvija, ili pripadnost predškolskom odgojno-obrazovnom sustavu? Što je to što je 'presudilo' da se metodika nazove *Metodika predškolskog odgoja*? Ili, zašto su samo *Metodike okoline* i *početnih matematičkih pojmova* i *Metodika hrvatskog jezika* postale *Metodike predškolskog odgoja*? Što je s ostalima? U kakvom su odnosu *Metodika predškolskog odgoja* i *Metodika odgojno-obrazovnog rada* u situacijama kad se iza različitih naziva kriju veoma slični sadržaji?

K ad ovim različitostima pridodamo činjenicu da su u svakom studijskom programu navedeni kolegiji zastupljeni u različitom fondu sati i ECTS-a, onda je jasno da je pri izradi istih izostao neophodan stručni dijalog. Izostala je zajednička programska jezgra čitljiva na razini cjeline programa, ali i na razini metodičkih kolegija koji unutar programa predstavljaju jedan zaokruženi modul-segment. To je posebno značajno želimo li poštovati jedan od temeljnih zahtjeva Bolonjskog procesa, a to je programska usporedivost u funkciji mobilnosti. I na kraju: opredijelili smo se za humanističko-razvojnu paradigmu na

kojoj utemeljujemo teoriju i praksu ranog odgoja i obrazovanja. Ona nas stoga odmiče od 'predmetnog' pristupa metodikama prema integrativnom, holističkom pristupu utemeljenom na kvalitativnom prožimanju svih sastavnica (znanosti i znanstvenih disciplina te njihovih psiho-pedagoških i praktičnih dimenzija) stavljenih u kontekst posebnosti odgojne prakse u kojoj se ostvaruje. Držimo da je integrativni pristup planiranju i ostvarivanju metodičkih kolegija u studijskim programima za obrazovanje odgajatelja neophodno rješenje. To je posebno važno uzmemo li u obzir posebnost stručnog profila profesionalca u ranom odgoju i obrazovanju u kojem je cjelokupan odgojno-obrazovni rad u

Pomaci prema integriranoj metodici kao odgovoru na otvorene predškolske programe/kurikulume primjerene potrebama djeteta u konkretnim situacijskim kontekstima, uvode se presporo i parcijalno

uvjetima institucionalnog odgoja osnovno obilježje odgajateljske struke.

U kontekstu našeg predmeta rasprave zaključujemo: svaki studijski program koji u metodološkom smislu nije konstruiran kao integrativan, teško može biti pretpostavka kvalitetnog obrazovanja odgajatelja. Studijski program koji je predmetno ograničen, nije i ne može biti u funkciji postizanja visoke razine profesionalne kompetencije odgajatelja, kako u pogledu općih, tako još više specifičnih kompetencija među kojima važno mjesto zauzima upravo sposobnost za planiranje i razvoj istraživačko-spoznajnih aktivnosti u suvremenom dječjem vrtiću.

Bebe koje ne čuju će brzo naučiti razlikovati izraze lica i shvatiti njihovo značenje

Svijet djece koja ne čuju

Dolazak gluhog djeteta ili djeteta oštećena sluha u skupinu, odgajateljima je veliki izazov. Koje su interakcije primjerene, kako komunicirati s djetetom na primjeren način, koju vrstu igračaka mu ponuditi – neka su od brojnih pitanja koja odgajatelji postavljaju. Uspješna inkluzija gluhog djeteta puno ovisi i o tome prihvaćaju li roditelji djetetovo oštećenje i ograničenja uvjetovana gluhoćom. U članku mr.sc. Vesne Ivasović nalazimo brojne korisne savjete i iskustva koji će vam pomoći u ovakvoj situaciji.

**Mr.sc. Vesna Ivasović, prof. psih.
Centar za odgoj i obrazovanje
Slava Raškaj, Zagreb**